

Páseť Janko dva voľy na zeleném
libyzija ľauza ľauzate bom bom
úhori.

Přišli k nemu hajnýci, dvě sančárský
libyzija ľauza ľauzate bom bom
hajnýci.

Daj nám, Janko, haľenu, spáseť si nám
libyzija ľauza ľauzate bom bom
jarinu.

Já vám haľeny nedám, až sa s vami
libyzija ľauza ľauzate bom bom
dojennám.

Tak sa ony jennali, až Janoška
libyzija ľauza ľauzate bom bom
zabyli.

Leží Janko zabytý, rozmarínom
libyzija ľauza ľauzate bom bom
prikrytý.

Přišli k nemu otec, mat, začali ho
libyzija ľauza ľauzate bom bom
naríkat.

Otec, maci: synu môj, a frajerka
libyzija ľauza ľauzate bom bom
frajer môj.

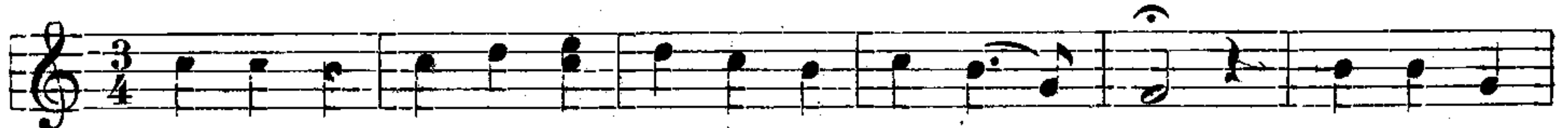
Otec, maci slzami, a frajerka
libyzija ľauza ľauzate bom bom
rečami.

IV. Poprava.

57.

Z Hrušek.

Bart I. 36, II. 466.

Ten Ho-li - cký zámek do - ko - la kľe - nu - tý, se - dí v něm

sy - ne - ček v že - le - zoch za - ku - tý.

Ten Holický zámek
dokoľa kľenutý,
sedí v něm syneček
v železoch zakutý.

Nežádaj si, milá,
takovej dobroty,
dybys měla nosit
ze železa boty!

Dobře je ti, Janku,
v tom Holickém zámku,
ľudé sejú, ořú
a ty sedíš v chládku.

Ze železa boty
a na rukách puta,
šak je to, má milá,
ubohá dobrota.